
Můj mentor

Osoba, kterou považuji za svého mentora vstoupila do mého života v období mého dospívání. Dříve jsem netušila, co mentoring a samotný pojem vůbec znamená, nyní jsem však schopna rozklíčovat, že tato osoba, kterou v této esejí nastíním, pro mě v daný okamžik mentorem skutečně byla. Mentor totiž představuje osobu, se kterým jsme pro mě trávil čas, který zde pro nás v daný okamžik byl, ke kterému jsme si mohli přijít pro radu, který nás podporoval v našich zájmech a talentech, mnohdy je i objevoval, pomohl nám odkrývat různé pohledy na jednu věc, ale zároveň v nás ponechával prostor na vlastní rozhodnutí a vlastní názor na danou věc. Ať už bývá mentor starší či ve stejném věku jako my sami, vzniká mezi ním a jeho mentem zvláštní emocionální pouto, které činí tento vztah odlišný od běžných vztahů mezi dospělým a dítětem.

Osoba, kterou považuji za svého mentora v době mého dospívání byla matka mého přítele. Ačkoliv nejsme svázané příbuzenským vztahem, už od počátku našeho seznámení se mi vždy snažila předat vše, co se domnívala, že by mě mohlo jako osobnost posunout. Moje zábrany a strachy se snažila překlopit v sílu. Na vlastních zkušenostech ukázat, že i věci, které se nyní mohou zdát nemožné, se mohou vyplnit, když se tečto snu nevzdám. Představovala osobu, za kterou jsem si vždy mohla přijít pro radu- když jsem si nevěděla rady s posměvačnými kamarády ve škole, když se mi nedaržilo na kroužcích nebo jsem prostě jen potřebovala vyslechnout a poskytnout útechu.

Náš vztah nebyl založený pouze na dávání rad do života, ale také na skutečném zájmu o druhého. Snažila se podporit činnosti a koníčky, ve kterých jsem byla úspěšná, a naopak se mi nebála dodat odvalu, abych ukončila takové aktivity, během kterých jsem se pouze trápila a nic mi nepřinášely. Podporila mě ve věcech, které jsem chtěla vyzkoušet, ale ze kterých jsem měla strach. Mentor je pro mě i pro to, že o ráde takových věcech jsem s ní nemusela ani hovorit. Vycítila, zda mi chybí odvaha, ať už provyzkoušení něčeho nového či ukončení kroužku, a tu mi dodala.

Díky ní jsem se vrátila k lyžování, ze kterého jsem měla od útlého věku strach. Nebyla zkušená lyžářka, jelikož se sama naučila lyžovat pár let předtím, než jsme se poznaly. Ale přesto se mnou na sjezdovku jela a snažila se mi pomoci překonat strach. Ačkoliv jsem z ní samotné cítila obavy z jejího sjezdu. Nevzdala to a nyní si lyžování užíváme společně. Podporila mě ve výběru vysoké školy, přes veškeré mé obavy a naříkání, kdy jsem ani nemešla odvalu si přijímací zkoušky vyzkoušet. Rozvíjela můj potenciál a snažila se, abych se nebála vykročit z komfortní zóny. Sama ze svých zkušeností věděla, že jenom to mě může posunout.

Poznala, že mě baví cizí jazyky, a ačkoliv sama cizí jazyky neovládá, podporila mě v tom, abych se nebála vyjet na dva měsíce do ciziny a překonala tak svůj strach z mluvení s cizími lidmi a odpoutání se na tuto dobu od rodiny. Poskytla mě veškerou pomoc, dlouhé večery strávené nad výběrem místa pobytu, letenek a všech věcí spojených s cestou. Díky ní nyní každé prázdniny vyjždím se svým přítelem do zahraničí, kde společně získáváme nové zkušenosti. Je ráda dalších věcí, které z ní činí mého mentora a o kterých bych zde mohla vyprávět, ale vystihnou už jen poslední: Pamatuje si moje narozeniny.

